

Tsukasa Hiraoka **“Wees de verandering”**

Tsukasa Hiraoka bezocht de website van *Vrouwen voor Vrede* en omdat zij geen Nederlands kan lezen stuurde ze ons een mailtje. Ze is net terug van een project in Ghana van de *Young Peace Brigades* en vroeg of ze op het kantoor mocht komen voor een gesprek over het werk van *Vrouwen voor Vrede*. Tijdens haar bezoek heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt om haar te interviewen.

Tsukasa is een jonge vrouw van 22 jaar. Vijfentwintig jaar geleden zijn haar ouders van Tokio naar Australië geëmigreerd en Tsukasa is geboren en getogen in Sydney, waar ze ook nu nog woont en rechten en psychologie studeert. Tsukasa is net een maand in Nederland om, in het kader van een uitwisselingsprogramma, een half jaar aan de universiteit van te Utrecht te studeren.

Wat doet Young Peace Brigades ?

‘Young Peace Brigades is een paar jaar geleden opgericht in Ghana. Internationale vrijwilligers werken o.a. op school en geven daar les aan kinderen’. Tsukasa werkte op een plattelandsschooltje waar vorig jaar nog maar 10 kinderen les kregen en nu 200. ‘Deze school voorziet duidelijk aan een behoefte.

Young Peace Brigades zet zich in voor onderwijs aan kinderen. Vooral voor meisjes is het van belang dat zij onderwijs krijgen. In Ghana wordt van meisjes alleen verwacht dat zij kunnen koken en wassen.

Vrouwen zijn achtergesteld in Ghana, vaak hebben zij geen scholing gehad, geen werk of economische inbreng. Ook voor mannen is het moeilijk om geld te verdienen en dat reageren zij dan weer af op hun vrouw en kinderen. Om vrou-

wen bewust te maken van hun rechten, maar ook om hun de kennis en middelen te geven om economisch zelfstandig te worden, heeft de Young Peace Brigades zich ingezet om een Womens Association op te richten. Tijdens de eerste bijeenkomst is een oven gemaakt. Daarmee kunnen de vrouwen brood bakken om te verkopen. Het verdiende geld wordt gebruikt voor scholing van de vrouwen en zij krijgen o.a. les in naaien, Engels, geschiedenis en politiek. Vrouwen weten niet wat er buiten hun dorp gebeurt en voor ouders van schoolgaande kinderen is het ook belangrijk om te leren zodat zij met hun kinderen kunnen blijven praten.

Sinds kort is er ook een afdeling van Young Peace Brigades in Spanje, zij zijn vooral bezig om fondsen te werven voor de projecten in Ghana.’

Hoe ben jij bij de Young Peace Brigades terechtgekomen?

'Een vriend ontdekte deze organisatie op het Internet en wees mij op het bestaan van Young Peace Brigades.

Oorspronkelijk was ik van plan om maar een weekje met de Young Peace Brigades (YPB) mee te werken en veel verschillende organisaties in Afrika te bezoeken. Het beviel zo goed dat ik uiteindelijk een aantal maanden voor Young Peace Brigades gewerkt heb.

Ik ben nu van plan om de acht voorgaande vrijwilligers (o.a. uit Spanje, Canada, USA, Schotland en Duitsland) te vragen om een verslag van hun ervaringen met foto's naar mij te sturen.

Hiervan wil ik een boek uitgeven met als doel de wereld hier bewust te maken van wat er daar gebeurt en ook om geld te genereren. De vrouwen en kinderen hebben nu nog maar één jaar les gehad en als zij kunnen schrijven wil ik ook graag hun bijdrage in het boek opnemen.

Ik wilde altijd al helpen en wist niet hoe. YPB heeft me het vertrouwen gegeven, ook al ben ik geen arts, ik ben toch in staat iets te betekenen voor andere mensen. Het gaat om je motivatie en de energie die je er in stopt.

Wij leven hier zeer comfortabel en vergeten vaak dat er mensen zijn die heel

anders moeten leven. Het is moeilijk om in rijke landen precies te weten wat de organisaties in arme landen doen, waar het geld heen gaat en hoe het de wereld daar verandert. Iets meer dan een jaar sponsor ik een kind in Senegal via “World Vision”. Maandelijks geef ik ruim 30 dollar, dat is ongeveer een dollar per dag. Dit geld gaat niet alleen naar het kind maar komt ten goede aan de hele gemeenschap. Dit heb ik met eigen ogen kunnen zien.

Ik vind het zo oneerlijk dat kinderen niet naar school kunnen en vrouwen geen rechten hebben. Wat ik vanzelfsprekend vind en waar iedereen recht op heeft is daar nog geen werkelijkheid.

Voordat ik ging studeren aan de universiteit heb ik een jaar vrij genomen en ben toen gaan reizen en naar Centraal Amerika, Zuidoost-Azië en Costa Rica geweest. Ik heb me verbaasd over de culturele verschillen en de armoede.

Toen ik Rechten en Psychologie ging studeren was dat met de bedoeling om met jongeren van etnische minderheden te werken en zo misdaad te voorkomen. Ik heb altijd gedacht dat ik alleen iets in mijn eigen land kon doen, maar ik ben tot de ontdekking gekomen dat ik ook daarbuiten iets kan betekenen.’

Wat inspireert jou?

‘Ik ben jong en heb veel energie, vrije tijd en nog geen verantwoordelijkheden en dat wil ik uitbuiten. Als er iets moet gebeuren kun je het beter nu doen dan later. Ik houd van leren en hoe meer ik ontdek des te meer problemen worden zichtbaar en des te meer wil ik daar aan werken en verandering aanbrengen. Als ik weer terug ben in Australië wil ik met Aboriginals werken in een ‘Legal Office’.

In Australië zijn veel vooroordelen ten aanzien van de oorspronkelijke bewoners van Australië. Het negatieve stereo-

type is dat ze dronken, gewelddadig en ongeschoold zijn. Mensen weten niet wat de regering allemaal doet ter bevordering van deze discriminatie. Vergelijken met het aantal inwoners van Australië zitten verhoudingsgewijs heel veel Aboriginals in de gevangenis. Als er iets gebeurt, denkt de politie dat de aboriginals het gedaan hebben. Zo werd een tijdje geleden een aboriginal jongen op de fiets verdacht van diefstal. De politie achtervolgde hem en de jongen is gevallen. De agenten hebben geen hulp gegeven en de jongen is gestorven. Aboriginal jongeren waren hier heel boos over en er ontstond een grote rel in hun wijk (in Sydney leven verschillende etnische groepen in aparte wijken). Daarna zijn er veel informatiebijeenkomsten georganiseerd over de positie van Aboriginals.

Hoe zie je de toekomst?

Op dit moment zijn er twee krachten aan het werk, het positieve en negatieve. Er is oorlog, vervuiling en veel mensen kan

het niets schelen, maar er is een groeiende beweging van mensen die het anders willen. Ik hoop dat de positieve krachten groeien en de negatieve uitsterven. Vooral jonge mensen kunnen een verschil maken en de positieve kracht versterken. Jonge mensen zijn sterk, leren nog, staan midden in het leven, hebben energie en een grote motivatie. Het grootste probleem is dat er geen geld is voor veranderingen. Regeringen zouden de negatieve invloeden kunnen verminderen als zij zouden kiezen voor een ommezwaai. Door bijvoorbeeld openbaar vervoer meer te stimuleren en privé autogebruik te ontmoedigen. Geld is hierbij een machtig middel. Als mensen meer moeten betalen voor de auto zal dit misschien ook egoïsten over de streep trekken.

Voor meer info over YPB:

www.youngpeacebrigade.org

*Carolien Looman
foto's :Tsukasa Hiraoka
en Carolien Looman*